

## ζεύω

**ζεύω**, ρ. [<μσν. ζεύω αρχ.<ζεύγνυμι], ζεύω. **1.** υποχρεώνω, εξαναγκάζω κάποιον να κάνει κάτι: «όλο το πρωινό τεμπέλιαζε, αλλά μόλις ήρθε ο πατέρας του, τον έζεψε στη δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *άμα δε σ' αρέσει στρίβε κι από θύματα θα βρεις για να ζέψεις* όσους θέλεις της μοντέρνας εποχής). **2.** (γενικά) περιορίζω κάποιον, του στερώ την ελευθερία των κινήσεων του, ιδίως σε περίπτωση γάμου: «απ' τη μέρα που παντρεύτηκε, η γυναίκα του τον έχει ζέπει κανονικά». (Λαϊκό τραγούδι: *βρε, Γιωργάκη, κατεργάρο θα σε ζέψουμε στο κάρο*). Από την εικόνα των βοδιών που, όταν ζευτούν στο άροτρο, χάνουν την ελευθερία κινήσεων.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας